

[H. P. Johansen.]

Ting og andetsteds, ja, den har været ligesom det farlige Skær, som Reformen paa et vist Tidspunkt var ved at strande paa. Det hedder i § 4, at de unge Mennesker, som melder sig til Optagelsesprøven, skal være i Besiddelse af en Kundskabsfyldte, der i det væsentlige svarer til de Krav, som stilles ved Realeksamen, og saa føjes der til, at der skal lægges særlig Vægt paa Skolens Hovedfag. Jeg synes, det er interessant at lægge Mærke til, hvor yderst forskelligt denne Prøve er blevet bedømt. Saaledes udtalte Venstres Ordfører i Folketinget, at den nye Form for Optagelsesprøven var en Skærpelse af den nuværende Prøve; men 8 Dage senere læste jeg i „Fyens Tidende“, den ærede Ordførers Hovedorgan, at Seminarielærer, Dr. Niels Møller fra Odense havde sagt, at den nye Form for Optagelsesprøven var en Slappelse af de nuværende Krav. Det er interessant, at disse Talere bruger to saa diametralt modsatte Udtryk, som man overhovedet kan tænke sig. Nu kunde man stille det Spørgsmaal: Hvem har saa Ret, er det Hr. S. P. Larsen, eller er det Dr. Møller? de er jo paa en vis Maade sagkyndige begge to. Jeg er tilbøjelig til at tro, at ingen af dem har Ret. Jeg ser saadan paa det — og jeg har dog haft ikke saa lidt med disse Ting at gøre —, at det nærmest er en Omlægning af Stoffet, uden at man derfor kan sige, at Optagelsesprøven bliver enten sværere eller lettere. Der er ytret en vis Frygt, fordi man har villet, at de unge skal kunne Begyndelsesgrundene i et Sprog. Det er særlig Repræsentanter for Landet, som har spurgt: Hvorfra skal de faa dem? Jeg vil da pege paa, at for det første er det kun en Overgangsvanskelighed, indtil de nye Lærere, der er uddannet i Sprog, kommer ud og virker i Befolkningen; men dernæst er der Realskoler, Præstegaarde og mange andre Steder, hvor de unge sagtens vil kunne faa den Hjælp, som er nødvendig for at kunne lære Begyndelsesgrundene i det Sprog, de skal kunne til Optagelsen. Jeg maa hævde ud fra den praktiske Erfaring; jeg har faaet ved at forberede unge Mennesker til et Seminarium, at det vil blive langt lettere at præstere disse Begyndelsesgrunde i Sproget, end det i adskillige Aar har været at opfylde de Betingelser, der har været stillet med Hensyn til praktisk Regning.

Naar Talen er om at gøre Optagelsesprøven sværere eller lettere, har jeg i det hele den Opfattelse, at det aldeles ikke er afgørende, om vi har den gamle Lov af 30. Marts 1894 eller den nye Lov, Regeringen foreslaar, eller vi vedtager den Ændring,

Venstre foreslaar; det er ganske andre Forhold, der er afgørende for, om en Optagelsesprøve bliver svær eller let. Jeg skal udtrykke det med to Ord: Tilbud og Efterspørgsel, med andre Ord, om der melder sig mange eller faa. Det er ogsaa det, de unge, der kommer til Optagelsesprøven, altid spørger om: Hvor mange kommer der? Hvis der melder sig 50—60, som i en Række af Aar, skal Halvdelen falde; det vil praktisk talt sige, at Resten skal op paa mg—mg× i Gennemsnit for at blive optaget, ellers bliver de konkurreret ud af de andre. Saa er Prøven meget svær. Hvis der derimod kun melder sig 25—30, er der Plads til dem alle, saa kan de klare sig, blot de har g i Gennemsnit. Det hører der ikke saa forfærdelig meget til, og saa er Prøven forholdsvis let. Hvem der har en lille Smule praktisk Kendskab til de Forhold, ved, at i Aarene 1925—28 var det næsten et Lykketræf at blive optaget paa vore Seminarier. Det var ikke paa Grund af Loven eller Cirkulærer, men ganske simpelt af den Grund, at der kom saa mange, at de konkurrerede hinanden ud. Da var det nærmest haabløst, for ikke at sige helt haabløst, for Elever med kun 1 Aars Forberedelse at blive optaget, de blev konkurreret ud lige med det samme. Vi ser et typisk Eksempel paa det modsatte i de Optegnelser, vi har fra Jonstrup Seminarium. Der nævnes et Aar, hvor der kun meldte sig 10 til Optagelsesprøven. Da var der ingen Konkurrence, da var det ikke svært at bestaa. Det fortælles, at en af dem, der mødte, havde ikke mindre end 20 Stavefejl i sin Stil, og det var ikke rene Smaafejl, det var nærmest det, man kalder Tredækkere. Det anføres som en Kuriositet, at han havde skrevet Ordet Visdom med t i Stedet for med d — det giver unægtelig en noget anden Betydning —, og det er ogsaa noteret op derfra, at han havde skrevet Ordet stjerneklar i to Ord, Stjerne for sig og klar for sig. Men han blev alligevel optaget, thi der var ingen Konkurrence, de havde Brug for alle dem, der meldte sig.

Som sagt, det er min bestemte Opfattelse, at det er Tilbud og Efterspørgsel, der er afgørende for, om Prøven er svær eller let; derfor kunde man godt have sparet sig en hel Del af denne Diskussion, for Rigsdagen har ikke ret megen Indflydelse paa, hvor svær Optagelsesprøven vil blive. Ikke desto mindre hørte vi jo, at Venstres ærede Ordfører beskæftigede sig meget med denne Optagelsesprøve, hvor svær den var blevet. Meget af det, det ærede Medlem